

1 KOR. 6. RECHTSGESCHILLEN

Ds. R. D. Anderson, v.d.m. te Katwijk

Ernstige ruzies kunnen gauw uitlopen tot rechtszaken, vooral waar een ruzie om geld of eigendommen gaat, laat staan vermeende misdaad. Kennelijk waren er onder de gemeenteleden in Korinte meerdere ruzies die liepen uit op rechtszaken. Paulus' verbazing is groot. Aan de ene kant willen zij geen oordeel over die ontuchtpleger van hoofdstuk 5 vellen, terwijl ze aan de andere kant om kleine "alledaagse" geschillen elkaar naar de plaatselijke rechtbank slepen! Met het woord "alledaagse" heeft Paulus geschillen op het oog waarbij het eigen belang van de gemeenteleden in het geding is. Voor dit *eigen* belang gaan zij naar de rechter. Voor het belang van de zuiverheid van Gods gemeente doen zij niets. Iemand die in seksuele zonde leeft (zie hoofdstuk 5) wordt zomaar getolereerd. Dit is erg krom. Paulus verbaast zich temeer dat zij hun eigen geschillen naar de "ongelovigen" (v.1) brengen. Hij doelt natuurlijk op de plaatselijke rechters in de stad. Eigenlijk spreekt hij hier niet van "ongelovigen", maar letterlijk van "onrechtvaardigen". Dat is niet bedoeld als een verwijt van corruptie of zo (verg. zijn positieve woorden over de overheid in Rom.13:1vv). Toch zijn de plaatselijke rechters in Gods ogen wél "onrechtvaardigen". Zij horen niet bij zijn koninkrijk. Is het niet vreemd dat burgers van Gods koninkrijk hun geschillen laten slechten door de rechters uit een ander rijk? Je gaat toch niet als nederlander je ruzie met je buurman uitvechten bij een duitse rechtbank? En het verschil tussen nederlanders en Duitsers valt in het niet bij het verschil tussen gelovigen en ongelovigen. Want uiteindelijk zullen de gelovigen over de hele wereld oordelen, zelfs over de engelen! Wat dat betreft is wat de Korintiërs aan het doen zijn eerder te vergelijken met nederlanders die hun geschillen willen laten beoordelen door gedetineerden in de gevangenis!

De opmerking van Paulus dat gelovigen de wereld en zelfs de engelen straks zullen oordelen is interessant. Hoe het op de jongste dag allemaal zal gaan weten we niet precies. Maar de Bijbel geeft voldoende aan dat de gelovigen met Christus zullen meeregeren op de nieuwe hemel en aarde en daarom is het niet zo gek dat zij ook met Hem samen over de ongelovigen en ook de (ontrouwe?) engelen (van de duivel?) oordelen (zie bijv. Dan.7:18, 27; Ps.149:5-9; Openb.14:10). Uiteraard moeten we er dan van uitgaan dat het leven van de gelovigen eerst beoordeeld wordt om pas daarna, vrijgesproken door Christus, met Hem mee te mogen oordelen over anderen. Laten wij niet vergeten dat hoewel engelen veel meer macht lijken te hebben dan wij, zij toch *knechten* zijn (zie Hebr.1:14). Wij hebben het enorme voorrecht om *kinderen* van God te zijn, geschapen naar zijn evenbeeld.

Ondanks het feit dat er (hoogstwaarschijnlijk) vooralsnog geen kerkeraad in Korinte was, vraagt Paulus zich af of er geen wijze mannen in de gemeente zijn die deze geschillen onder de Korintiërs kunnen beoordelen. Later, in de vroege kerk, werd dit werk uiteraard door de oudsten van de kerkeraad (of de bisschop) gedaan. De oudsten, die namens Christus de gemeente regeren, hebben hierin een belangrijke taak. Maar ook in onze dagen zijn mensen al te vaak geneigd om eerder hun geschillen bij de plaatselijke rechtbank te brengen dan die aan de kerkeraad voor te leggen. Dit gebeurt des te makkelijker wanneer je gewend bent om neerbuigend over de kerkeraad te spreken en steeds hun werk te bekritisieren. Eerder zouden wij elke dag voor de oudsten moeten bidden, dat zij de nodige wijsheid van onze Here krijgen om hun moeilijke taak onder ons te kunnen doen.

Maar ja, moet je altijd de plaatselijke rechters vermijden? Wil Paulus dat wij nooit naar de politie stappen als er iets tussen gemeenteleden voorgevallen is? Dat is duidelijk niet het geval. Paulus heeft het hier over *civielrecht*. Dat is wanneer burgers twist met elkaar krijgen en die twist voorleggen aan de rechter. Het is heel wat anders dan *strafrecht*. Er is sprake van strafrecht wanneer de *overheid* twist heeft met een burger, met andere woorden, wanneer er sprake is van een misdaad die de overheid wil bestraffen. Dan zegt Paulus (in Rom.13) dat wij het nodige respect en ontzag voor de overheid moeten hebben die toch een instelling van God is. Een goede vuistregel is je af te

vragen of de politie betrokken behoort te worden. Als dat het geval is, is er meestal sprake van strafrecht en moet je niet schromen om contact met hen op te nemen. Hier valt te denken aan diefstal, incest, en verder alles wat de overheid wil bestraffen. Anders is het wanneer bijvoorbeeld twee bureaus uit de gemeente ruzie met elkaar maken rond overlast of een hond, over onverzekerde schadeclaims, of zelfs over zakelijke afspraken die dreigen mis te lopen. In zo'n geval behoort de twist aan de kerkeraad voorgelegd te worden. Beter nog, kunnen partijen overwegen om schade te lijden ter wille van de vrede in Christus' kerk. Dat kan moeilijk zijn, zeker wanneer er geld of de eigen eer in het spel is. Maar ons geloof omvat ook de overtuiging dat Christus alle onrecht op de jongste dag recht zal zetten. Hebben wij het geduld om op Hem te wachten? Ook een kerkeraad moet vaak constateren dat er onvoldoende bewijs is om een oordeel te vellen. En dan legt ook de kerkeraad de zaak bij God. Zij vragen de beschuldigde broeder een eed af te leggen en zo in Gods naam te zweren dat hij onschuldig is (zie Exod.22:9-10; NBG '51 = vv.10-11). Als hij liegt, zal God zelf op zijn eigen tijd voor de waarheid opkomen en de leugenaar bestraffen.

Stellingen en vragen

- Als jouw fiets of brommer door een jongen uit de kerkelijke gemeente beschadigd wordt, wat zou je behoren te doen? (De jongen in elkaar slaan? Zijn brommer terugpakken [oog om oog, tand om tand]? De schade dragen en niets doen om de vrede te bewaren? Naar de kerkeraad stappen? Naar de politie gaan? De dader vermanen volgens de procedure van Matt.18:15-18?)
- Heeft het feit dat God ons geheel gratis onze zonden vergeeft in Christus hier iets mee te maken?
- Wat is belangrijker? Een jongen uit de gemeente aanspreken omdat hij jouw brommer beschadigd (of ongevraagd gebruikt) heeft, òf een jongen uit de gemeente aanspreken omdat je weet dat hij naar bed gaat (gegaan is) met zijn vriendin. Wiens eer staat op het spel bij deze gevallen?